

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

Generale Decretvm, Continens Haereseon, Qvae Nvnc pullulant, species,
earum detestationem, modum iudicandi ac discernendi haereticos ac
relapsos, formam & ordinem procedendi contra eosdem; eorumdem ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

ANNO
CHRISTI
1527.

GENERAL E DECRETVM,

CONTINENS HÆRESEON, QVÆ NVNC
pullulant, species, earum detestationem, modum iudi-
candi ac discernendi hæreticos ac relapsos, formam &
ordinem procedendi contra eosdem; eorumdem etiam
acerbas poenas, ac demum exhortationem ad princi-
pes potestatesque sacerdtales de illis profligandis & ex-
terminandis.

*Antonius miseratione diuina, tituli sanctæ Anastasiae sacrosan-
ctæ Romanæ ecclesiæ presbyter cardinalis, archiepiscopus Se-
nonensis, Galliarum & Germaniæ primas, ac Franciæ cancel-
larius, uniuersis præsens hoc scriptum inspecturis, salutem in eo
qui est omnium vera salus.*

INTER cunctas pastoralis officii sollicitudines, quibus
premimur incessanter, illa fortius nos angit, vt cun-
ctis hæreticis de finibus Christianorum expulsis, suisque
falsis & virulentis scriptis ac pestilentibus doctrinis, pe-
nitus extirpatis: fides catholica, quæ solidæ semper fuit
subnixa petræ, integra illibataque permaneat: ac popu-
lus Christianus, nostræ potissimum prouincia, in fidei
sinceritate (quolibet obscuritatis semoto velamine) im-
mobilis inuiolatusque persistat. Sane prospicientes (quod
non sine graui displicentia referimus) insurrexisse non-
nullos pseudochristos ac pseudoprophetas, quorum dux
& vexillifer est Martinus Lutherus, qui a veritate exci-
dentes, nonnullos ac pene infinitos, etiam, si fieri possit,
electos, vt est apud Matthæum, ad errores inducunt ho-
mines: haud dubie hæsiarchas, fastuosos, seditiones,
Luciferiana superbia ac rabie lupina erectos: ac demum
quales Apostolus ad Timotheum graphice describit, *Matth. 24.*
suisque pingit coloribus, & ad amissim exprimit. Qui
rursus, vt inquit Petrus, sectas perditas ac damnatas in-
troducunt, libertatem promittentes, cum ipsi sint ser-
ui corruptionis, in maximam certe reipublicæ Christia-
næ perniciem & iacturam: ac tandem, nisi cito occur-
ratur, ruinam & euersionem: utpote quos non pudet
nouias hæreses effingere, sed etiam satagunt ac student
veteres, & iamdiu per ecclesiam sopitas, instaurare. Et
Concil. Tom. 34. *I. Tim. 4.* *2. Petr. 2.*

inter hæc, primum de sacramentis ecclesiæ multa perniciose dogmatizant: affirmantes laicos & mulierculas & que atque presbyteros posse absoluere. Et quod hactenus fuit inauditum, laicis ut sacerdotibus eucharistiæ consecrationem permittunt. Inter sacerdotes & plebem nihil interesse dicunt: sed omnes sacerdotes putant qui cumque sunt Christiani. In clericis, in sacris ordinibus constitutis, cælibatum non admittunt. Monachis & aliis voto obstrictis libertatem lasciuendi indulgent. Quibus reliquo velo & abiecta cuculla, ad sæculum redeundi facultatem relaxant, & apostasiam permittunt. Romanorum pontificum decreta, decretales epistolas, etiam & Canones conciliares eneruare contendunt. Veteres ecclesiæ ceremonias, ac receptas tot annis laudabiles consuetudines ridiculas censem. Et, ut ad impietatis cumulum addant, sacram scripturam figere ac refrigerare non dubitant; ac reliquo sensu patrum orthodoxorum vellicare, & ad suum sensum reprobum contorquere; conuiciis semper & maledicentiis pleni, & non solum aceto perfusi, sed vbique veneno respersi. Articulos insuper infinitos (quos non magnopere attinet referre) disseminant, aut scandalosos, aut temerarios, aut blasphemos, aut piarum aurium offensiuos. Ac tandem super exitiali pestilentique dogmatum veneno, pleraque alia tam foeda ac male olentia nauseabundi euomunt, ut quasi ex professo habeant, speciem ac decorem sanctæ matris ecclesiæ, non habentis maculam neque rugam, foedare, spurcare, ac contaminare. Veriti ergo, ne hoc veneficum virus in nobis credito dominico agro radices ageret, ac velut cancer cresceret in perniciem aliorum; officii nostri pastoralis esse duximus, vepres huiusmodi nociuas falce auctoritatis ecclesiasticae resecare, & plantulam, priusquam suboleficeret, & in plures serperet, radicitus euellere. Hinc est quod in hoc nostro prouinciali Concilio, quod ad corrigitos excessus & extirpandas hæreses, iuxta Calchedonense ac Lateranense Concilia, adunatum est, ad Dei honorem, fidei orthodoxæ exaltationem, ac subditorum nostrorum pacem, augmentum & tranquillitatem: duximus habitu suffraganeorum nostrorum consensu, ac multorum diuini & humani iuris interpretum consilio,

Cap. Quo-
niam. 18. di-
stinct.

Cap. Sicut
olim. de ac-
cuso.

ANNO his tantis periculis salubriter ac celeriter prouidendum:
CHRISTI 1527. Antiquos scilicet Canones (quorum vtique custodes & executores constituimur) aut declarantes, aut renouantes, seu ex potestate nobis concessa , interdum adiectione pœna communientes. In primis iuxta sacrum Lateranense Concilium , excommunicamus & anathematizamus omnem hæresim , extollentem se aduersus orthodoxam & catholicam ecclesiam. Vniuersos insuper , qui aliter quam Romana credit & prædicat ecclesia , credere & pertinaciter asserere attenant, eiusmodi Concilii auctoritate velut hæreticos & pertinaces , & a communione fidelium separatos declaramus. Ecclesia quippe vniuersa errare non potest : vt pote quæ regitur Spiritu veritatis, secum manente in æternum , & cum qua Christus manet usque ad consummationem sæculi. Quæ et si diuersa , & nonnunquam (quod saepius neoterici hæretici obiiciunt) pugnantia proposuerit decreta, nihil tamen est in tanta decretorum multitudine , quod fidei orthodoxæ * obuersetur. Sed ab uno eodemque spiritu edocta fuit , vt ita pro conditione temporum statueret, vt visum fuerit conducibilius : eiusdem que Concilii auctoritate , credentes, receptatores, defensores , & fautores hæreticorum , excommunicationi subiace decernimus. Suspectos autem de hæresi & notatos, post vnam aut alteram correptionem , decernimus ab omnibus deuitandos , scientes (vt dicit Apostolus) quod subuersi sunt , & suo plane iudicio condemnati . Ac subinde dum intelligunt se a consortio hominum separatos , rubore plerunque suffusi , ad humilitatis gratiam & reconciliationis affectum facilius inclinentur. Damnati de hæresi , si ad uniuersum fidei catholicæ redire noluerint, maneant de foro ecclesiæ , & ad agendam perpetuam pœnitentiam in pane doloris & aqua tristitia , perpetuo carceri deputentur. Damnati de hæresi , si eam abiurare noluerint : si laici sunt , statim sunt iudicio sæculari relinquendi. Si clerici , præsente potestate sæculari, sunt a suis ordinibus degradandi , & pronuntiandum est, vt eos sæcularis iudex in suum forum recipiat. Ceterum quia episcoporum numerus per sacros Canones ad degradationem requisitus non facile potest adunari , concedimus , vt cum sacerdos aut alius in sacris ordinibus constitutus fuerit pro crimine hæresis degradandus ,

Cap. Ex-
communi-
camus 1. in
princ. de
hæret.

Dicto cap.
Excommu-
nicamus 1.
§. Creden-
tes.

Dicto cap.
Excommu-
nicamus 2.
Cap. Exco-
municamus 1. §.
Damnati.
de hær.

15. q. 7. cap.
Si quis.
Ca. 1. de
hæret. in 6.

possit, accersitis abbatibus, aliisque prælatis, solus episcopus degradare. Qui in hæresim semel abiurata reciderint, ac velut canes ad vomitum redierint: tamquam palmites aridos in vite non manentes, foras mittendos decernimus, & sæculari iudicio sine villa audientia relinquendos. Relapsos autem in hæresim, iuxta decretum Alexandri quarti, declaramus eos, qui in iudicio hæresim abiurarunt, & post committunt in ipsa, licet prius hæresis crimen non plene contra ipsos probatum fuisset. Insuper eos, qui in vna specie hæresis commiserunt, aut in vno fidei articulo errauerunt, & post simpliciter vel generaliter hæresim abiurarunt, si extunc in aliam speciem hæresis committunt, velut relapsos in hæresim decernimus iudicandos. Præterea is, de cuius lapsu in hæresim ante abiurationem constiterit, vel nunc constat: si post illam hæreticos deducat, acceptet, siue associet, vel dona ac munera eis mittat, seu fauorem eis impendat, qui excusari non possit, merito iudicari debet relapsus: cum illum ex approbati a se erroris consequentia, non sit dubium id fecisse. Nouissime, abiurans in iudicio hæresim, propter vehementem præsumptionem, si iterato labitur, licet non fuisset plene probata, relapsus dicitur. Ceterum relapsis etsi resipiscientia non profuerit ad euitationem poenæ temporalis, tamen cum ecclesia nulli claudat gremium redeunti, non sunt ipsis relapsis, si poenituerint, & poenitentiæ signa apparuerint, poenitentiæ & eucharistiæ sacramenta deneganda. Qui de hæresi deprehensi fuerint sola suspicione notabiles, nisi iuxta considerationem suspicionis, qualitatemque personæ, innocentiam suam congrua purgatione monstrauerint: anathematis gladio feriantur, & usque ad satisfactionem condignam ab omnibus euidentur. Hæreticorum bona tamquam reorum læsæ maiestatis, si laici sint, fisco sæculari applicentur: si vero clerici, ecclesiis, a quibus stipendia receperint. Confiscationis autem executio non fiat per iudicem sæcularem, nisi prius a iudice ecclesiastico super criminis sententia pronuntiata extiterit.

Ceterum, quia intelleximus per nonnulla loca prouinciarum nostrarum quosdam (qui in nulla vñquam academia incorporati fuerint, sed in verba Lutheri iurarunt, aut Lutheri sunt nequiores) monopolia illicita facere, & occulta con-

Relapsi
quatuor
modis cog-
noscuntur.

Cap. Super
eo, de hæ-
ret. in 6.

Cap. Ver-
gentis, de
hæret.

ANNO CHRISTI 1527. uenticula, nec non cum laicis se in penetralibus domorum recipere, & cum idiotis ac mulierculis conuersari, de fide catholica disputare, & non secus quam impius Montanus cum suis Priscilla & Maximilla, simplicium animos eludere & fascinare, inter hæc iactantes se habere spiritum Domini: propterea, ne vitia sub specie virtutum subintrent, præcipimus suffraganeis nostris, ut congregations huiusmodi occultas & adeo pernicioſas prohibeant, ac transgressores poena condigna puniant, Deus enim, qui est lux vera, & qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, adeo execratur opera tenebrarum, ut apostolos in vniuersum mundum prædicaturos missurus præceperit eis aperte: *Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine.* *Marc. 4.*

Rursus etiam intelleximus, nonnullos Martini Lutheri libellos perniciosos, iampridem cum suo auctore a sanctissimis pontificibus Leone papa, & Hadriano, nec non Clemente papa moderno, damnatos, a nonnullis nihil feciſus, timore diuino & pudore humano prorsus abiectis, adhuc euulgari, legi, & circumferri. Propterea prohibemus sub poena excommunicationis latæ sententiæ, ne qui, cuiuscumque conditionis aut status existant, prædicti Lutheri libellos, aut qui ab eo & suis sequacibus prodiisse aſſeruntur, deinceps comparent, habeant, & circumferant: aut in concionibus publicis, seu priuatis confabulationibus, laudent, approbent, tueantur, aut euulgent. Porro cum, secundum Apostolum, alios dedit Dominus apostolos, alios doctores, alios prophetas: hinc est, quod distriete iuxta sacrum generale Lateranense Concilium prohibemus, ne passim liceat cuiuis prædicationis officium usurpare: neque ad prædicandum prodeant, nisi quibus aut a iure, aut a papa, aut episcopo loci, licentia concedetur.

Quomodo enim prædicabunt, niſi mittantur? Et veritas ipsa *Rom. 10.* dicit in euangelio: *Rogate Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.* *Matth. 9.* Ioannes quoque Baptista, specialis suæ missionis testimonium protulit de scriptura, dicens: *Ego vox clamantis in deserto: dirigite viam Domini,* sicut dixit Isaias propheta. *Iohann. 1.* *Isaias 40.*

Ordinamus insuper, quod suffraganei nostri, si viderint aliqua loca esse de haeresi suspecta, per se aut alios idoneos quamcitius ad illa accedant, & ab illis de vicinia exigant fa-

Cap. Ex-
communi-
camus. 1. §.
Quia vero.

Ephes. 4.

Cap. Statuta de hæret. in 6.

Dicto cap. Excommunicamus. i. §. Volamus.

Cap. Volentes de hæret. in cler.

Matth. 8.

Cap. Excomunicamus. i. §. Monocantur. De hæret.

ANNO
CHRISTI
1527.

cramentum de prodendis huiusmodi hæreticis , ac Conuenticula illicita facientibus. Quibus etiam districte præcipimus , vt ad hæc exequenda diligenter inuigilent , & in negotio huiusmodi hæreticæ prauitatis summarie & de plano procedant. Et si in expurgando huiusmodi fermento fuerint remissi aut negligentes , intelligent se pœnas incurfuros quæ in sacro generali Lateranensi Concilio continentur. Pœnas insuper reformident , contra inquisidores in officio delinquentes , in sacro Viennensi Concilio promulgatas. Constitutiones autem Urbani V. Clementis V. & Bonifacii VIII. diligenter obseruent suffraganei nostri. Obsecramus autem per viscera misericordiaæ Dei nostri Christianissimum regem & principem ac dominum nostrum supremum , vt pro suo singulari zelo miroque affectu & incredibili deuotione religionis Christianæ , a suis terris & dominiis vniuersos hæreticos confestim repellat : exterminetque hanc tetram & diram luem hæreticorum , quæ in dies magis ac magis pullulat : res haud dubie inaudita , cum ab exordio nascentis ecclesiæ vsque ad hæc nouissima tempora regnum hoc Christianissimum (vt inquit Hieronymus) hæreticorum prodigiosis monstris caruerit. Proinde principes orthodoxi , si Christiano nomini consultum esse volunt , si religionis Christianæ ruinam metuunt , necesse est in exterminandis profligandisque hæreticis omnes suos conatus intendant , omnem suam potestatem exerceant. Periculum alioqui est , ne Petri nauicula operiatur fluëtibus , ac demergatur in profundum : nunquam enim sic vndis iactata est ecclesiæ nauis , sic ventis validis (id est vanis doctrinis) impulsa , sic vndique procellis agitata. Inde , quod Christo in nau dormiente apud Matthæum apostoli fecerunt instantे naufragio , clamamus necesse est , & dicamus : Domine , salua nos : perimus. Nouissime ordinamus , quod rectores & consules ciuitatum , iuxta sacrum generale Lateranense Concilium , corporaliter præsent sacramentum , quod fideliter & efficaciter ecclesiam in huiusmodi negotio hæresis (cum fuerint requisiti) iuxta suum officium pro viribus adiuuabunt , manusque porrident adiutrices. Episcopi autem vel inquisidores dum in huiusmodi negotio procedunt , & a sacerdularibus iudicibus forsan excommunicatis subsidia postu-

ANNO CHRISTI 1527. postulant, nullam ex participatione huiusmodi excommunicationem incurant. Præcipimus tandem singulis suffraganeis nostris, ut hoc nostrum tam salubre, tamque pro conditione temporum necessarium statutum, suis statutis synodalibus adiiciant, ac in prima eorum Synodo faciant publicari. Datum Parisiis in prima sessione Concilii nostri facta apud fratres eremitas sancti Augustini, anno Domini MDXXVII. die tertia Februarii.

INDEX DECRETORVM FIDEI.

CETERVM, quia magis solent sermones particulares moribus esse accommodi, quam vniuersales, iam superest, particularia quædam decreta super renascentibus nonnullis præfatis erroribus in medium proferre: quibus tum per sanctas scripturas, tum per sacra Concilia, traditionem ecclesiæ, antiquitatis consensum, tum per inconcussum ecclesiæ usum, & certam eiusdem auctoritatem eiusmodi elidantur errores. Quorum quidem decretorum index subsequitur.

I. <i>De unitate & infallibilitate ecclæsiae.</i>	IX. <i>De votis, & presertim monasticis.</i>
II. <i>Quod ecclesia non sit inuisibilis.</i>	X. <i>Quod septem sint sacramenta ecclesiae.</i>
III. <i>De auctoritate sacerorum Conciliorum.</i>	XI. <i>De sacrificio Missæ.</i>
IV. <i>Quod ad ecclesiam spectet determinare, qui libri sint canonici.</i>	XII. <i>De satisfactione, purgatorio, & commemoratione defunctorum.</i>
V. <i>Aliqua esse firmiter credenda, qua non continentur expresse in scriptura.</i>	XIII. <i>De veneratione sanctorum.</i>
VI. <i>De constitutionibus humanis.</i>	XIV. <i>De veneratione sacrarum imaginum.</i>
VII. <i>De ieiuniis ecclesiasticis.</i>	XV. <i>De libero arbitrio.</i>
VIII. <i>De calibatu sacerdotum.</i>	XVI. <i>De fide & operibus.</i>

DECRETA FIDEI.

I.

SANCTVM quidem & indissolubile viri & vxoris vinculum: at vero magnum istud in Christo & ecclesia sacramentum, quam ille tantopere dilexit, ut seipsum traderet pro ea, quo illam sanctificaret, mundans eam lauacrum aquæ in verbo vitae, & exhiberet sibi gloriosam, non habentem maculam neque rugam. Cum igitur eam sibi in fide desponsauerit, ab ea profecto per infidelitatem, aut

Concil. Tom. 34.

Kkk